

Идеи за решаване на задачите

Задача 1. Разстояние

Прочитаме в масив данните за текущите височини на дърветата. След това четем за всяко дърво колко ще е прирастът му и го добавяме към стойността на съответния елемент на масива. След като се изчислят височините след една година, остава да се намери кои са най-ниското и най-високото дървета. Търсенето се прави по стандартния начин: проверяваме всеки елемент на масива дали не е „по-добър” от някаква текуща рекордна стойност и ако е така, коригираме рекордната стойност да съвпада с тази на проверявания в момента елемент. В края на проверките рекордната стойност съвпада наистина с най-добрата в масива. В случая е полезно да търсим не самата рекордна стойност, а позицията на елемента от масива с такава стойност. Така по позициите на най-високото и най-ниското дърво можем да определим разстоянието между тях. Не трябва да се забравя, че при N дърветата междините между двойки съседни дървета са $N-1$. От тук следва, че търсеното разстояние е:

$$|\text{индекс}_{\text{най-ниско}} - \text{индекс}_{\text{най-високо}}| \cdot \frac{L}{N-1}$$

Допълнително е важно да се съобрази, че в горната формула всички величини са цели числа и ако се програмира директно, компилаторът ще приложи целочислена аритметика и резултатът ще е цяло число. За да принудим компилатора да използва аритметика с плаваща запетая е достатъчно да приложим един трик – да изпишем единицата в знаменателя като 1.0 Така в израза вече се появяват операнди, които са реални числа и резултатът също се изчислява като реално. Има и други начини да се постигне този ефект, но тях ще Ви ги разкажат ръководителите Ви или по-опитните Ви съученици.

Кодът на програмата, написан на езика C++

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
    int h[1000], // височини на дърветата
        min_h_idx=0, max_h_idx=0, // номер (индекс) на най-ниското и най-високото
        //след 1 год.
        N, L, // брой дървета и разстояние между крайните
        i, // брояч в цикли for
        j; // годишен прираст на поредното дърво

    cin >> L >> N;
    for (i=0; i<N; i++) {
        cin >> h[i];
    }

    for (i=0; i<N; i++) {
        cin >> j;
        h[i] += j;
        if (h[i] < h[min_h_idx]) min_h_idx = i;
        if (h[i] > h[max_h_idx]) max_h_idx = i;
    }
}
```



```
i = max_h_idx - min_h_idx; // най-високото може да е след най-ниското:  
// отрицателно i  
if (i<0) i = -i; // ако е така - обръщаме знака му  
  
cout << i*L/(N-1.0) << endl;  
  
return 0;  
}
```

Задача 2. Кебапчета

Чета броя на кебапчета за поредния ден и ако денят е нещастен (кебапчетата са нечетен брой) запомням 0 в променливата, предназначена за съхраняване на отговора на задачата. Ако денят е щастлив, има две възможности: Може това да е денят с най много кебапчета до момента измежду последните щастливи дни – запомням тази бройка в променливата-отговор. Или пък току що прочетенят брой не е „по-щастлив“ от някой предишен – миии... хапвам си ги кебапченцата и марш към следващия ден да търся по-голямо щастие ☺

Стоплихте ли, а? Само 3 променливи ползвам: текущия брой кебапчета, броят кебапчета от „най-щастливия“ ден и... някаква циклова променлива, дето използвам да местя дните.

Това е! Тичам, че има да пиша задачка за следващия кръг –... за наденички!

Кодът на програмата, написан на езика C++

```
#include<iostream>  
using namespace std;  
int main() {  
    long long dni, tekkebabcheta, maxkebabcheta;  
    cin>>dni;  
    maxkebabcheta=0;  
    for(; dni>0; dni=dni-1){  
        cin>>tekkebabcheta;  
        if(tekkebabcheta%2!=0) {  
            maxkebabcheta=0;  
        }  
        else if (maxkebabcheta<tekkebabcheta) {  
            maxkebabcheta=tekkebabcheta;  
        }  
    }  
    cout<<maxkebabcheta<<"\n";  
    return 0;  
}
```

Задача 3. Бърничкане из кода

Нека предположим, че в N-те числа можем да намерим търсените M числа. Очевидно търсеното може да започва от 0-вото число на кода, от 1-то, от 2-то и т.н. до ... Всъщност кое е последното число от N-те, което може да е начало на търсената поредица? Като поразмислим малко стигаме до заключението, че това е (N-M)-то число! Всяко по-задно число от N-те не може да е начало на търсената поредица, просто защото до края на редицата няма да са останали необходимите M числа. И така:

За всяка позиция в N-те числа, започвайки от 0-вата и завършвайки с (N-M)тата:
Проверяваме дали е начало на M-те търсени числа

Нещо такова:

```
for (start_pos = 0; start_pos <= N-M; start_pos++) {  
    //Тук проверяваме M последователни числа  
}
```

Самата проверка се извършва позиция по позиция докато числата от търсената поредица съвпадат с анализиранията числа в кода, които започват от позиция start_pos.

Ето така:

```
for (offset = 0; offset < M; offset++) {  
    if (число_от_кода[start_pos+offset] != число_от_търсената[offset]) break;  
}
```

Работата на този цикъл приключва по 2 възможни начина: естествен край, при който не са открити разлики и в този случай offset има стойност M или чрез преждевременно прекъсване при откриване на разлика (останалите сравнения са ненужни) и тогава offset е различно от M. Значи:

offset == M – намерена е търсената поредица на позиция start_pos, може да отпечатам резултата, че даже и да приключим веднага програмата

offset != M – на позиция start_pos не се намира търсената поредица – отиваме да я търсим в следващата позиция.

Ако не открием търсената поредица числа на никоя от възможните позиции в кода – отпечатваме -1.

Кодът на програмата, написан на езика C++

```
#include <iostream>  
using namespace std;  
  
int c[1000],          // кодът  
    magic_seq[10];  // търсената специална поредица  
  
int main() {  
  
    int i, j, m, n, start_pos, offset;  
  
    cin >> m >> n;  
    for (i=0; i<m; i++) cin >> magic_seq[i];  
    for (i=0; i<n; i++) cin >> c[i];  
  
    n = n-m;  
  
    for (start_pos=0; start_pos<=n; start_pos++){  
        for (offset=0; offset<m; offset++){  
            if (c[start_pos+offset] != magic_seq[offset]) break;  
            if (offset==m) {  
                cout << start_pos << endl;  
                return 0;  
            }  
        }  
    }  
    cout << -1 << endl;  
    return 0;  
}
```


Задача 4.

Четем 49 времена на събуждане и ги записваме в масив. Да съобразим, че форматът на входните данни е доста неудобен за работа защото е комбинация от две числа – превръщаме входните данни в минути. Така ще работим само с едно число за времената. И после постъпваме по следния начин:

За всяка минута от денонощието:

Проверяваме всеки апартамент ако се буди в тази минута – събуждаме и съседни

Нещо такова:

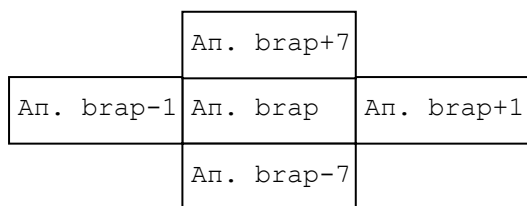
```
for (brmin=0; brmin<24*60+14*7; brmin=brmin+1) {  
    for (brap=0; brap<49; brap=brap+1) {  
        // Тук проверяваме дали се будим в brmin и трябва ли да се будят  
        // съседни  
    }  
}
```

Сега остава да измислим как да правим проверката и как да будим съседни, ако е нужно. Самата проверка е лесна:

```
if (subujdane[brap]==brmin) {  
    // будим съседни  
}
```

Буденето на съседите е свързано с определяне на номерата на апартаментите, които ще будим. Виждаме, че апартаменти с номера 1, 8, 15, ..., 43 нямат ляв съсед. Аналогично, тези с номера 7, 14, 21, ..., 49 нямат десен съсед, тези с номера по-малки от 8 нямат долен съсед, а с номера по-големи от 42 – нямат горен. Въроръжени с това наблюдение ще правим опит за събуждане на съседни в 4 посоки и за всяка от посоките трябва да проверим дали съществува съсед. Освен това има значение дали поредния апартамент се е събудил от собствения си будилник или е събуден от съседска кавга. Когато е събуден от собствен будилник, съседите му се будят в същия момент, а когато е събуден от съседска кавга съседите се будят след 7 минути. За да знаем типа на събуждане ни е необходим още един масив, в чиито елементи ще записваме тази информация за съответния апартамент. Първоначално в масива ще запишем, че всеки апартамент се буди от собствен часовник, но в последствие ще променяме това, ако се установи, че някой апартамент се буди принудително от комшии. За целта си избираме една стойност да означава събуждане от будилник (напр. 0) и друга стойност за събуждане от комшия (напр. 1).

Тънкият момент тук е, че когато от будилник се събудят и съседни, няма как да се обработи разпространение на събуждането към „по-леви“ или „по-долни“ апартаменти при кавгата, която ще вдигнат събудените съседни от будилника. И наистина, нека погледнем схемата по-долу: ако се налага да коригираме събуждането на съседите на апартамент_{brap} то при следващата итерация на цикъла за поредната минута проверката дали да се буди даден апартамент ще пропадне за апартамент_{brap-7} и апартамент_{brap-1} (brmin вече ще е с 1 повече) и така няма да може да се стигне до събуждане на съседите им. Такъв проблем не съществува за апартаменти с по-голям номер от brap – през тях ще се премине при следващите итерации на вътрешния цикъл в рамките на текущата итерация за външния цикъл.

За да разрешим този проблем може да изхитруваме: когато коригираме времената на събуждане на съседните апартаменти да съвпадат с позвъняване на будилник, намаляваме текущото време с 1 минута и прекратяваме вътрешния цикъл. Като излезнем

във външния цикъл по естествен начин променливата за време ще се увеличи с 1 и на практика ще се повтори итерацията от начало (за същата brmin).

И докато правим всички тези гимнастики не забравяме при всяко събуждане да помним времето, когато е станало. Тази променлива накрая ще е отговорът на задачата!

Има много други начини да решим задачата, но за тях ще говорим в някои от следващите кръгове на Урановата дивизия.

Кодът на програмата, написан на езика C++

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
    long long subujdane[49], tekmin, tekchas,brap,brmin,posledenspqst;
    int subuden_normalno[49], subujdane_sled;

    for (brap=0;brap<49;brap=brap+1){
        cin>>tekchas>>tekmin;
        subujdane[brap]=tekchas*60+tekmin;
        subuden_normalno[brap]=0;
    }

    for (brmin=0;brmin<24*60+14*7;brmin=brmin+1){
        for (brap=0;brap<49;brap=brap+1){
            if (subujdane[brap]==brmin){

                if (subuden_normalno[brap]<0) continue;

                if (subuden_normalno[brap]==0) subujdane_sled = 0;
                else subujdane_sled = 7;

                posledenspqst=brmin;

                //ako ima dolen apartament i toi bi spal sled subujdane_sled
                //minuti - subudi go
                if (brap-7>=0 && subujdane[brap-7]>brmin+subujdane_sled){
                    subujdane[brap-7]=brmin+subujdane_sled;
                    subuden_normalno[brap-7]=1;
                }

                //ako ima goren apart....
                if (brap+7<=49 && subujdane[brap+7]>brmin+subujdane_sled){
                    subujdane[brap+7]=brmin+subujdane_sled;
                    subuden_normalno[brap+7]=1;
                }

                //ako ima lqv...
                if (brap%7!=0 && subujdane[brap-1]>brmin+subujdane_sled){
```



```
        subujdane[brap-1]=brmin+subujdane_sled;
        subuden_normalno[brap-1]=1;
    }

    //ako ima desen..
    if (brap%7!=6 && subujdane[brap+1]>brmin+subujdane_sled) {
        subujdane[brap+1]=brmin+subujdane_sled;
        subuden_normalno[brap+1]=1;
    }

    subuden_normalno[brap] = -1;

    if (subujdane_sled==0) {
        brmin--;
        break;
    }
}
}
}
cout<<posledenspqst/60<<": "<<posledenspqst%60<<"\n";
return 0;
}
```